

Porubské noviny

Číslo: **44**

OKTÓBER 2005

Ročník: **XI.**

V tomto čísle nájdete:

*****

- Pamiatke zosnulým
- Obecné spravodajstvo
- Rozhovor so starostom
- Cirkevná rubrika
- Denník z I. sv. vojny
- Divadlo a kino
- Uvidíte čínske písmo
- Poviedka
- Školské zrkadielko
- Galéria škôlkárov
- Naši jubilanti
- Šport

Myslíme na mŕtvych a •eláme si, aby •ili

V tieto dni sa miesta posledného odpočinku našich najdrahších jagajú ohníkmi sviečok a dýchajú vôňou chryzantém. Vari sa nenájde nikto, čo by nenašiel cestu na cintorín. Smrť sa dotýka všetkých. Pri hrobch v tichom zamyslení spomíname na našich rodičov a vďačíme za všetko, čo pre nás urobili. Mnohí s láskou spomínajú na svojich milovaných partnerov o•ivujúc chvíle spolu pre•ité. Nejedni si sprítomňuje deti, čo nav•dy odišli skôr, ako sa rozvinul kvet ich •ivota. S rovnakou pietou spomíname aj na svojich súrodencov, príbuzných, či priateľov. Pamiatka zosnulých má rozmer vŕšedudský. **Zomrel však len ten, na koho sme zabudli.**

Dušan Migala, šéfredaktor

Neviete dňa ani hodiny...

Marek 13, 33 - 37

Príroda svojim zovňajškom pripomína, •e sa končia jej dni vydávania úrod, •e sa zberá na odpočinok. A práve tieto dni sú aj dňami spomienok na našich zosnulých. Boh aj tohto roku volal do nášho svedomia rôznym spôsobom. Dôraznou a prenikavou rečou sa k nám prihovára pri bolestných rozlúčkach s našimi drahými, keď sme ich vyprevádzali na poslednej ceste z tejto časnosti. Stáli sme pri hrobch ľudí, z ktorých mnohí odišli nečakane a my nechtiac sme si uvedomovali pravdu Bo•ieho slova: nevíete dňa ani hodiny... Kvety na hrobch u• mo•no spálil prvý mráz, no ani mráz, ani čas, ktorý uplynul, nespálil našu lásku k nim, našu vďačnosť, náš bôľ, pocit opustenosti.

Zastavujete sa pri hrobch, niektoré sú príliš čerstvé, rany ešte boľavé. Iné sú u• zarastené trávou, rany sa zahojili, ale ostala jazva. My •iví potrebujeme chodiť na cintorín, aby tie hroby prehovorili do nášho svedomia, aby nás napomínali, prebúdzali a usmerňovali k správne•u •ivotu. K tomu nás napomínajú aj slová evanjelia Marka. Bdejte! Majte sa na pozore! Lebo nevíete, kedy príde váš čas! Sú schopné náhle prípady smrti nás prebudiť? Ne•ijeme aj po náhlých a varovných odchodoch našich blízkych tak, ako by sa nás to ani nedotklo? Predesíme sa na chvíľu? Myslíme na Boha, na jeho svätý zákon, na posledný súd, na večnosť? Ako mnohí odkladáme čas na nápravu, pokánie. Mám čas – hovoríme si, ale zabúdame, •e náš čas nie je v našich rukách, ale v Bo•ích, •e nie sme pánni svojho času. Pán Boh nám ho len prepo•ičal – ale dokedy – to nevíeme.

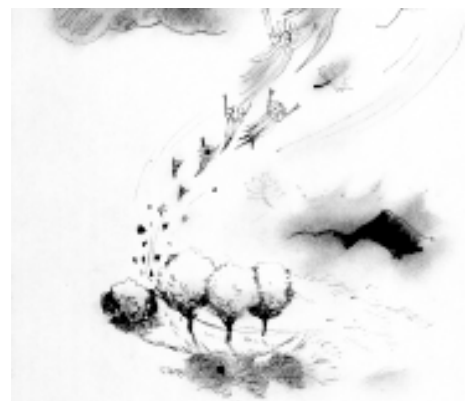
Boh nám dával čas a• doteraz. Vyu•ívali sme ho vo svoj prospech, s prospech našich blí•ných? Alebo na škodu seba aj iným! Veľa je dôvodov k tomu, aby sme sa prebudili a bdeli, aby sme sa nepripravili o hodnoty, ktoré sa nedajú kúpiť za peniaze, aby sme

neprišli o spasenie a večnosť, aby nás smrť nezastihla nečakane. „Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Tak napomínal svojich učeníkov v záhrade Getsemanskej a oni spali. A následok – opustili ho všetci a utiekli. – Ako to začínalo s tými, ktorí celý rok nechcú vidieť náš chrám, ktorí u• roky neboli pri Večeri Pánovej, prestali bdiť a tak zomreli pre Boha, pre cirkev, pre večnosť. Svojou ľahostajnosťou človek vyhnal od seba Pána Boha, modlitbu, zbo•nosť, mravnosť. A tak v dome, kde sa neozýva spev a modlitba, ozýva sa zvada, rúhavé slová. Tam, kde sa ľudia vzdali ľahostajne raja pobo•nosti, tam diabol urobí peklo bezbo•nosti. A také je aj srdce človeka, ktoré vyhnalo Boha zo srdca. Je ako roky neobrobená roľa, kde kvitne len burina. Je to veľmi •alostný obraz, smutný •ivot – veľmi dobre ho dnes poznáme. Preto Je•iš nalieha: bdejte, modlite sa, neopúš•ajte spoločné zhroma•denia, •ite svoj •ivot zbo•ne!

Ako často počujeme pohodlnú výhovorku: nemám čas! Ale kde sa tak strašne náhlime: do mravnej spustlosti, do •ivota bez lásky, rodinného neš•astia? Pracujeme, namáhame sa takmer bez oddychu a tak naozaj nemáme čas na Bo•ie slovo, modlitbu, chrám, výchovu svojich detí a vnúcat. Ale... Zomrie• bude musie• ma• ka•dý čas, koľkí nečakane a potom čo bude z toho všetkého?

Ako teda •i• •ivot, ktorý nám je ešte daný? Pán Je•iš hovorí: „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali ako som vás ja miloval.“ – •ivot pravej kresťanskej lásky – to sú tie nebeské poklady, ktoré ani moľ a hrdza nekazí... V časnosti ostane krásna pamiatka po nás a aj vo večnosti pred sudcu •ivých a mŕtvych predstúpi krásna nášho •ivota •itého v láske. A to je ten najkrajší hrob. Vďačne pri ňom ronia slzy dieťať, príbuzní, priatelia – všetci. Nikomu nič nezostávajú dl•ní, len to, aby ste sa milovali. Po celý •ivot stavíme si pomník, ktorý bude stáť na našom hrobe. Čo na ňom bude napísané? To závisí len a len od nás.

Mgr. Vladimír Pavlík

Jesenná lúčka

Milan Rúfus

*U• osmutnieva lúčka.
Posype nám ju múčka.
A do studenej nehy
zavinú si ju snehy.*

*Trávička z toho bledne.
Aj dňičky sú u• striedme.
Obloha trochu tmavá
slniečku zbohom dáva.
Slniečko jej u• netreba,
keď kvety idú do neba.*

*Potichučky a všetky
cúvajú od nás kvietky,
a• sa nám celkom stratia.*

*Nezastavme ich, bratia.
Na jar sa znovu vrátia,
tie tvoje lesné •ienky.
A začnú od sne•ienky.*

OBECNÉ SPRAVODAJSTVO

61. výročie SNP

Položením vencov k pamätníkom padlým sme si pripomenuli 61. výročie SNP. Vence položili starosta P. Baráni a predseda MO SZPB v Závažnej Porube, členovia tejto organizácie, poslanci obecného zastupiteľstva za prítomnosti niekoľkých občanov Závažnej Poruby.

Spevácky zbor slovenských učiteľov v Závažnej Porube

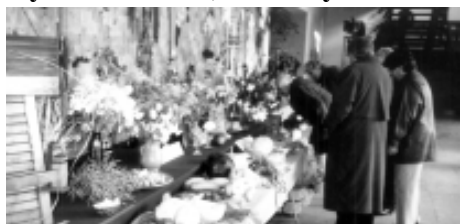
V mesiaci júli 2005 v Závažnej Porube účinkoval SZSU. Škoda len, že na tento vzácny koncert našlo cestu len 24 našich občanov.

Stretnutie s predsedom vlády SR

Predseda vlády SR M. Dzurinda a minister financií I. Mikloš v auguste tohto roku položili základný kameň pre rozsiahlu rekonštrukciu školskej chaty. Vláda vyčlenila na túto akciu 8 miliónov Sk. Tejto udalosti sa zúčastnil i starosta a predseda ZMOL P. Baráni. V programe slávnosti naša Poludnica zaspievala pôsobivé piesne o Slovensku.

Výstava ovocia, zeleniny a kvetov

Pripravila jednota dôchodcov - október 2005.

text i foto dm

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Jún:

Na júnovom zasadnutí Obecného zastupiteľstva predniesol predseda Komisie pre ochranu verejného poriadku a životného prostredia správu o činnosti komisie. Komisia pracuje v zložení: Milan Staroň – predseda, Jačala Ivan, Kováč Milan a Haviar Peter ako členovia. Schádzajú sa nepravidelne na základe požiadaviek a sťažností občanov našej obce. Riešia prevažne spory v susedskom nažívaní, ako aj majetkové a pozemkové spory. Zaoberajú sa sťažnosťami o výrub ovocných a okrasných stromov, monitorujú činnosť na skládke a odhaľujú čierne skládky. Zúčastňujú sa pohovorov s občanmi, ktorí porušujú Všeobecne záväzné nariadenia obce, pravidlá cestnej premávky a pod.

Obecné zastupiteľstvo schválilo zvýšenie rozpočtu pre školstvo na zabezpečenie financovania nutných prevádzkových nákladov. Navýšenie sa mohlo uskutočniť vďaka vyšším príjmom z daní. Nešlo na úkor iných kapitol.

Na základe informácie pána starostu o predaji rodného domu Milana Rúfusa doporučilo starostovi robiť kroky k zastaveniu predaja a snažiť sa získať uvedenú nehnuteľnosť do vlastníctva obce. V budúcnosti plánujeme v rodnom dome Milana Rúfusa zriadiť pamätnú izbu.

Júl:

Podľa schváleného plánu zasadnutí nebolo na mesiac júl naplánované rokovanie obecného zastupiteľstva.

August (mimoriadne zasadnutie):

Obecné zastupiteľstvo schválilo Zmluvu o dielo uzavretú medzi Obcou Závažná Poruba a Cestnými stavbami s.r.o., Liptovský Mikuláš na „Kanalizačný zberač I. etapa vetva A“ podľa projektovej dokumentácie.

August (plánované zasadnutie):

Na augustovom zasadnutí predniesla ekonómka obce M. Šúleková správu o hospodárení obce za I. polrok 2005. Príjmy boli naplnené na 55% plánovaného rozpočtu a výdavky boli čerpané vo výške 51%.

Riaditeľka Materskej školy – Katka Jamrichová a riaditeľka Základnej školy – Mgr. Mária Boltiarová informovali poslancov o pripravenosti školských zariadení pre školský rok 2005 – 2006 a o obsadení jednotlivých tried študentmi. V MŠ začínajú školský rok s 28 deťmi, v ZŠ bude 45 detí.

September:

Predseda kultúrnej komisie predniesol správu o činnosti komisie za predchádzajúce obdobie a informoval poslancov o pripravovaných akciách do konca roku 2005. Komisia pracuje v zložení: Dušan Migala – predseda, Milota Vadovická, Dana Kulhavá, Tatiana Čermáková, Vladimír Pavlík a Ľudmila Štrkolcová ako členovia.

Obecné zastupiteľstvo odsúhlasilo spolufinancovanie projektov INTERREG III s názvom „Liptov Vás pozýva“ vo výške 5% z oprávnených nákladov. O podrobnostiach projektu informovala poslancov RNDr. Tereková.

Poslanci schválili komisiu v zložení: Ing. Vladimír Lehkošiv, Ing. Ján Bečko, Rastislav Mikuláš, Pavel Baráni na výber dodávateľa na opravu chodníkov a opravu palubovky v telocvični.

Zástupcovia firmy CRAEMER informovali obecné zastupiteľstvo prostredníctvom stavebnej komisie o plánovanom rozvoji a výstavbe v katastrálnom území našej obce. Poslanci uvedený zámer schválili a budú ho podporovať.

Ing. Eugen Vadovický, zástupca starostu

Pes je najlepší priateľ človeka, ak...

Milí spoluobčania, v posledných týždňoch sa, čiže, stalo niekoľko prípadov uhryznutia psom. Kto je na vine? Na túto zdanlivo jednoduchú otázku je veľmi ťažká odpoveď. Pes je priateľ a priatelia si nezvyknú ublížiť. Je na vine zlé zaobchádzanie so psom? Je na vine agresívna povaha psa? Je na vine dráždenie a provokovanie psa?

Čo ako nájsť jednoznačnú odpoveď. Aj zákon č. 282/2002 Zb. o podmienkach držania psov hovorí, že priestupku sa dopustí ten, kto neohlási:

- že pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi.

Kto zodpovedá za psa? Držiteľ psa a ten, kto psa vedie. Podľa Štatútu obce je voľný pohyb psov po obci zakázaný. Preto upozorňujeme občanov – držiteľov psov na povinnosť:

- očkovania psa

- zodpovednosť za škody spôsobené psom a ich náhradu

- znášať uloženie pokút za porušenie Štatútu obce a zákona do výšky 5. tis. Sk, v prípade opakovania priestupku a do dvojnásobku výšky pokuty.

Nie je zámerom obce byť represívnym orgánom, ale možné dôsledky pohryzenia neočkovaným psom by mohli mať veľké finančné dôsledky na majiteľa psa, pre postihnutého fyzickú bolesť a možno aj psychickú traumu zo zvieraťa.

Váňme si štvornohých priateľov, ale starajme sa o nich s ohľadom na ostatných spoluobčanov.

P. Baráni, starosta obce

Prof. Pao-Choo Chung v Záva•nej Porube

V júli r. 2005 sme privítali v Záva•nej Porube prof. Pao-Choo Chung (čítaj pau-chuu Chun) z Laboratory for Medical Image Processing Department of Electrical Engineering National Cheng Kung University Tainan z Taiwanu. Profesorka je uznávanou odborníčkou v oblasti biomedicínskeho inžinierstva a medicínskej informatiky. Vzácnu návštevu sprevádzal Dr. Mikuláš Popper s manželkou. V Záva•nej Porube sa profesorka zaujímal o spoločenský a kultúrny život obce. Ocenila porubskú pohostinnosť a privetivosť. S potešením prijala monografiu o obci a niekoľko výtlačkov Porubských novín.

Čitateľom prinášame pozdrav profesorky napísaný v čínštine (preklad do slovenčiny ponúkame prostredníctvom angličtiny.)

-dm-

遙望無際蒼翠的山林
遠眺寧靜美麗的村莊
靜謐恬美是
ZÁVAŽNÁ PORUBA 的寫照
熱情好客是
ZÁVAŽNÁ PORUBA 的天性。

蒼寶珠

台灣, 台灣, 中華民國

„Sme radi, že sme mohli spoznať tunajšie nedohľadné sviežozelené horstvá a krásnu prírodu plnú pokoja. Vzbudilo to v nás pocity krásy a pokoja. V tejto prírode nás očarila krásna mierumilovná obec Závažná Poruba. V Závažnej Porube sme spoznali veľmi príjemné, srdečné, priateľské osoby. Vnímame ich ako predstaviteľov tunajšieho národa.“

Prof. PAO-CHOO CHUNG
TAINAN, TAIWAN, R.O.C.

Na snímke: Šéfredaktor Porubských novín odovzdáva profesorku spomienkový darček

Význam účasti obce Závažná Poruba v Spoločnom obecnom úrade pre regionálny rozvoj.

Spoločný obecný úrad pre regionálny rozvoj so sídlom v Liptovskom Mikuláši združuje v súčasnosti 49 miest a obcí okresu Liptovský Mikuláš z 56 obcí okresu. Vznikol na podporu rozvoja regiónu Liptova ako celku, pričom každý účastník zmluvy má rovnoprávne postavenie voči ostatným účastníkom zmluvy, bez ohľadu na veľkosť územia a počet obyvateľov.

Hlavnou úlohou spoločného obecného úradu pre regionálny rozvoj (ďalej len „SOcÚ RR“) je koordinácia a metodické usmernenie účastníkov pri rozvojových aktivitách podľa Programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja, sprostredkovanie informácií z ústredných orgánov týkajúcich sa rozvojovej politiky a pomoc pri uplatňovaní finančných požiadaviek na samosprávnom kraji pre rozvojové projekty. Za svojej existencie bolo v rámci SOcÚ RR vypracovaných niekoľko desiatok projektov a žiadostí na ich spolufinancovanie zo štátnych prostriedkov a z prostriedkov európskych fondov. Z predložených projektov bolo približne 30 % podporených, čím sa do regiónu dostane takmer 500 mil. SKK z európskych fondov - na školskú, sociálnu a kultúrnu infraštruktúru, na budovanie infraštruktúry v cestovnom ruchu, na prezentáciu regiónu, a i. Tieto prostriedky boli do regiónu odsúhlasené vďaka jednotnému rozvojovému programu, ktoré budú slúžiť obyvateľom a návštevníkom širšieho územia. Individuálne predkladané projekty na financovanie bez regionálneho prepojenia majú veľmi malú pravdepodobnosť ich podpory, čo je v súlade s politikou EÚ.

V súčasnom období sa pracuje na projekte „Turistický marketing Liptova“, ktorý bol podporený sumou 13 900 EUR (Zmluvu o poskytnutí finančných prostriedkov bol podpísať pán starosta obce Pavel Baráni SR. 9. 2005 na Ministerstve hospodárstva 28). V rámci projektu bude spracovaný spoločný propagačný materiál Liptova na jeho prezentáciu so zameraním na cestovný ruch, kde každá obec bude mať priležitosti v ňom ponúknuť to, za čím k nám budú návštevníci prichádzať.

Očakávame tiež, že projekt, ktorý teraz pripravujeme, bude úspešný. Cieľom tohto projektu je prezentácia ľudových tradícií, remesiel a zvyklostí v 7 „Liptovských domoch“, ktoré budú súčasne aj informačným strediskom obcí. Podľa projektu bude Liptovský dom zriadený aj v obci Závažná Poruba, (ďalšie obce sú: Kráľova Lehota, Hybe, Nižná Boca, Jamník, Bobrovec, Kvačany) kde bude inštalovaná prezentácia tkáčskeho remesla, murárskeho remesla, ďalej sa tu plánujú robiť praktické ukážky pečenia liptovských koláčov, ukážky ľudového folklóru a zvyklostí. Projekt sa bude realizovať s poľským partnerom, s ktorým má vaša obec dlhodobjšiu spoluprácu, ktorá je jednou z podmienok, aby mohol byť projekt podporený.

Veríme, že aj ďalšie projekty, na ktoré potrebujeme spolufinancovanie v ďalšom období, nám budú odsúhlasené a k nim prídelené financie. Sú to projekty, ktoré si vybrali účastníci SOcÚ RR ako prioritné v rámci rozvoja celého regiónu.

RNDr. Viera Tereková, CSc.,
vedúca SOcÚ RR

Bohuslavice a Závažná Poruba upevnili priateľstvo

Začiatkom októbra zavítali do Závažnej Poruby hostia z Bohuslavíc. Chrámový cirkevný zbor z tejto moravskej obce uviedol v evanjelickom kostole koncert duchovnej piesne. Veľkému záujmu a neobyčajnej pozornosti našich občanov sa tešila výstava paličkovanej čipky v priestoroch kultúrneho domu. Paličkovanej čipke sa tu venuje veľa ľudí a patrí k najobľúbenejším ľudovým výtvarným technikám. Vo večerných hodinách hostia besedovali s predstaviteľmi našej obce a spoločne s Poludnicou si zaspievali slovenské, moravské i české piesne. Na druhý deň (2. okt. 2005) koncertoval tento spevokol v rímskokatolíckom kostole v Okoličnom a kostole Panny Márie v Skanzen v Pribyline. Toto stretnutie upevnilo viac ako 30 ročné priateľstvo našich obcí. Dohodli sme, že sa budeme stretávať i naďalej na úseku športu i kultúry. Ide o to, aby sme sa viac poznali a lepšie si rozumeli.

-dm-

Húsky, húsky, pod' te domov

Fotografia, na ktorú hľadáte, nepatrí do kategórie historických. To, čo vidíte na obrázku, je z augusta roku 2005. Oči vás neklamú: sú to húsky na úberovke. Boli časy, keď chov husí patril k prirodzenej samozrejmosti dedinského života. Dobové fotografie to potvrdzujú. Veď dávali chutné mäso a perie na periny do výbavy pre mladucha. Keď perie nahradili moderné antialergické materiály a husaciu mŕtvolu kúpili v obchode, prestali sa husi chovať. Tieto unikátne operence vychovali v tomto lete manželka Vladimír a Vierka Kováčovci. Mŕtvolu znamenajú renesanciu chýrnych porubských páračiek, kde sa ľudia rady stretávali, rozprávali, artovali i spievali a svoje „reality“ žili aj bez prítomnosti všadeprítomných kamier.

- text i foto: dm-

Čo nového, pán starosta?

...na aktuálne otázky Porubských novín súvisiacich so životom v našej obci odpovedá starosta P. Baráni

Pán starosta, z ktorého konca začneme náš rozhovor?

Najskôr budeme hovoriť o tom, čo sme urobili a potom o tom, čo nás čaká.

V prvom rade treba uviesť, že sme po rekonštrukcii napojili ústredné kúrenie v materskej škole na centrálnu kotolňu, taktiež sme napojili spoločenský klub, ktorý bude slúžiť. Jednotu dôchodcov i domácomu hasičskému zboru, vymaľovali sme budovu, interiéry i exteriery. Dúfame, že táto investícia bude slúžiť našim občanom k spokojnosti. 17. októbra sme skolaudovali poslednú časť prvej etapy kanalizačného zberača v dĺžke 245 m. Na túto akciu sme dostali dotáciu 800 000 Sk z Ministerstva životného prostredia z enviroföndu a 420 000 Sk doplácame z našich zdrojov. Vykonalo sa nové dopravné značenie cesty okolo viaduktu, urobila sa oprava podláh a schodísk v základnej škole. Ďalej sme robili aktívne práce: zametanie ulíc, kosenie verejných priestranstiev, zber komunálnych a separovaných odpadov. Čo nás však mrzí je to, že ľudia robia skládky tam, kde by to nemali robiť. Zrejme musí dôjsť aj k represívnym opatreniam, lebo odpad patrí iba na tie skládky, ktoré sú k tomu určené, ani do Potočka, ani na poľné cesty a pod.

Mali sme iados na Ministerstve výstavby a regi-

• Leto 2005 - výstavba kanalizácie Hlavná ulica na úseku škola - dom č. 237

onálneho rozvoja na 20 mil. Sk na opravu chodníkov a miestnych komunikácií. iados neprešla z dôvodu pridelenie malého množstva financií na tento operačný program a tak iados budeme opakovať. Len projekt nás stál okolo 80 000 Sk. Chodníky však v záujme bezpečnosti občanov budeme robiť, aj keď z vlastných zdrojov a pôičky v celkovej dĺžke 860 m. Taktiež sa bude robiť oprava Hlavnej ulice z prostriedkov vyššieho územného celku asi 3 000 m² v náklade asi 2 mil. Sk. Ide sa robiť aj rekonštrukcia mosta cez Váh v Okoličnom v sume cca 10 mil. Sk, aby sa dosiahla potrebná nosnosť pre kamióny idúce do priemyselnej zóny. V priemyselnej zóne sa pripravuje ďalšie rozšírenie priemyselnej haly vo firme Swedwood a pripravuje sa rozvoj firmy Craemer. Tu chceme pripomenúť, že aj uznesením obecného zastupiteľstva sme vyjadrili podporu tomuto zámeru. Na druhej strane máme prísľub od tejto firmy: keď sa projekt rozbehne, tak nám sponzorsky prispieť na opravu fasády školy spolu s utopením objektu zo severnej a západnej strany. Veríme, že projekt bude úspešný a pomôže aj skrášleniu našej obce.

Perspektíva rozvoja vyznieva veľmi optimisticky. Čo nás však najviac teší?

Odpoveď je veľmi potešiteľná. Od septembra nám pribudli deti do školy spolu a 10 detí, takže naša škola je funkčná, aj keď do dnešného dňa sme nedostali navrhnuté rozpočty a stále čakáme na rozhodnutie MŠ SR a KŠÚ v iline.

Čo nás potešilo u vieme, ale čo nás najviac prekvapilo?

Prekvapila nás informácia z MV SR o tom, že EU nás vybrala ako jedno z piatich miest na Slovensku, kde v najbližšom období bude Európska komisia vykonávať prieskum. Obsah tohoto prieskumu zatiaľ nie je známy. Bude známy po stretnutí s pracovníkmi MV SR a eurokomisármi, ktorí navštívia našu obec. Pre úplnosť uvádzame mená vybraných miest a obcí na Slovensku: Bratislava, Kečmarok, Roňava, Nesvadby a Závaňá Poruba.

Obecné zastupiteľstvo rozhodlo o odkúpení rodného domu M. Rúfusa pre obec s cieľom vytvoriť tu pamätnú izbu. Čo možno povedať o tejto záležitosti?

Na Úrad vlády SR i MF SR sme predložili iados, aby sme s účasťou štátu riešili túto otázku. Pán

premiér u reagoval a máme písomný prísľub z Úradu vlády na 300 tis. Sk. Obrátili sme sa aj na ministra kultúry so iadosom o finančnú výpomoc, preto e si myslíme, že táto záležitosť je nielen vecou obce, ale aj najvyšších orgánov štátnej správy. Taký veľký dejateľ slovenskej kultúry ako je Majster M. Rúfus si určite zaslúži pozornosť nielen zo strany rodnej obce, ale aj vlády a kultúrnej verejnosti našej vlasti.

Čo nás čaká v najbližšom období?

Blížia sa voľby do vyšších územných celkov. Chceme informovať občanov, že VÚC je samosprávny orgán, tak isto ako obec. Má na starosti stredné školy, učilištia, kultúru, divadlá, múzeá, objekty sociálnej starostlivosti, zdravotníctvo, cesty druhej, tretej triedy a autobusovú dopravu. Takže chceli by sme vyzvať našich občanov, aby zodpovedne pristúpili k týmto voľbám, aby zvolili takých zástupcov, ktorí budú obhajovať záujmy občanov a nášho regiónu. Tieto voľby sa uskutočnia dňa 26. novembra 2005.

V poslednom období sa veľa hovorí o informačných centrách. Aká je úloha a poslanie týchto centier?

Na INTEREG 3 sme predložili projekt na vytvorenie tzv. informačných centier, ktorých by malo byť na Liptove 6. My sme práve nositelia tohoto projektu, keďže máme rozvinutú spoluprácu s gminou Nowy Targ. Podrobnejšie o tomto zámere však informuje dr. Tereková na inom mieste týchto novín.

Pán starosta, ďakujem za rozhovor.

D. Migaľa

• Úsek častých dopravných nehôd. Doporučená rýchlosť 40 km/hod.

Z nášho programu – návšteva kultúrneho predstavenia

Každý mesiac nám Štátne divadlo Košice posiela svoj program. Na mesiac október okrem iného mali na plagáte na 8.10. F. Lehár „Veselá vdova“ – opereta. Keďže sme u videli operu, balet, prišla nám vhod táto opereta. Keďže cestou do Košíc sme chceli navštíviť aj nejaké pamätihodnosti, tip padol na Kečmarok. V tomto spišskom mestečku sme si s veľkým záujmom prezreli hrad postavený Imrichom Zápoľským v 13. storočí, ktorého expozície prezentujú zaujímavé dejiny Kečmarku a okolia. Pozorne sme si prezreli ešte dva evanjelické kostoly – starý drevený artikulárny kostol a nový z roku 1894, v ktorom sa snúbi európska a orientálna architektúra. V ňom sa nachádza aj hrobka Imricha Thökölyho – posledného majiteľa Kečmarského hradu.

Popoludní ostalo ešte trochu času prezrieť si mesto Košice a večer sme u s pôitkom vychutnávali operetu Franza Lehára (rodáka z Komárna). Od začiatku do konca veselý dej naplnený krásnou hudbou a vynikajúcim hereckým obsadením (Janko Dvorský, Tomová a iné). Nechali sme sa unášať rozprávkou pre dospelých jej krásnymi melódiami od začiatku do konca. Naplnené pocitom radosti, chvíľkovým zabudnutím na všedné starosti sme odchádzali domov s predsavzatím, že v dnešnom životnom zhone treba vychutnať takéto vzácne chvíle a do konca. Keďže košické divadlo v tomto roku slávi svoju 60-tku, aj my sme prispeli ku gratulantom.

Eudmila Štrkolcová, Jednota dôchodcov

Zlatá brána

Zlatá brána – môže byť všeličo. Určite si ju pamätáte ako detskú hru. Zlatá brána je však aj krásny detský folklórny festival v Srbsku v Kysači, ktorej 12. ročník sa uskutočnil toho roku. Organizuje ho KIS – Kultúrne informačné

stredisko a Matica slovenská v Srbsku. Festival ako každý iný, a predsa niečím iný. Zúčastnilo sa ho okrem Ďumbiera 37 slovenských súborov zo slovenských dedín Srbska. Organizátorom je slovenská obec Kysač vlastne celá, preto e deti zo Slovenska boli ubytované v rodinách a festivalom ila celá obec aj Základná škola Ľudovít Štúra. Toho roku uplynulo 260 rokov od príchodu prvých Slovákov, osídľovačov celého tohto kraja hlavne blízkeho Petrovca. V prvých rokoch sa sem prisťahovalo takmer 2000 Slovákov, ktorí prešli veľkou starosťou, veľkou príkoria, čo ich stmelilo a zbližilo pospolu. Zároveň sú veľmi šťastní, keď si môžu zaspomínať na svoju pravlasť, držia si svoj jazyk – vyučuje sa po slovensky aj v materskej škole a sú nesmierne hrdí na svoju kultúru. Udržiujú ju, zveľaďujú a odovzdávajú mladšej generácii aj prostredníctvom tohto každoročného festivalu. V Kysači je 6500 obyvateľov 90 % Slovákov, majú svoje rádio aj TV. Vďaka za všetko patrí predovšetkým 10 – člennému organizačnému výboru na čele s p. Annou Chranovou, ale aj 27 sponzorom z obce Kysač. Pre nás môžu byť vzorom, ako sa má udržať národná kultúra. Aj touto formou sa im všetkým chcem za náš súbor poďakovať.

Prázdniny patria deťom

Toto leto bolo pre deti mimoriadne skúpe. Nech sa ocitli kdekoľvek na Slovensku, alebo aj v Českej republike bolo skúpe na pekné počasie. Som však presvedčená, že 6 deťom zo Závaňnej Poruby, ktoré trávili dva týždne v lesnom penzióne Podmitrov pod zrúcaninami hradu Mitrov a neďalekého hradu Pernštejn na Morave striedavé výkyvy počasia vôbec nevadili. Zábavou, hrami, rôznymi súťažami boli naplnené dva týždne, ktoré spolu prežili deti z DFS Ďumbier, DFS Červánek z Hradca Králové a deti z lyžiarskej prípravy zo Závaňnej Poruby. Okrem iného spolu navštívili aj program Westernové mestečko Šiklův mlyn.

Eudmila Štrkolcová, vedúca DFS Ďumbier

CIRKEVNÁ RUBRIKA

Bohoslužby života zboru

Máme za sebou tzv. prázdninové obdobie, čas relatívneho kludu. Isté sme nehli, veď tak, ako sme sa sýtli dobrým zemským chlebom, nemohli sme zabúdať ani na svoje duše. Sme radi, že počas prázdninových dní nám bol ponúknutý Evanjelický festival, ktorý sa tohto roku konal v našom regióne – v našom senioráte – v Ružomberku, dňa 30. a 31. júla. Poďme však k jednotlivým zborovým udalostiam:

26. júna bola konfirmácia 5 konfirmandov a zároveň aj spomienka tých, ktorí pred 50 rokmi boli konfirmovaní.

3. júla ukončenie a

4. septembra otvorenie školského roku s poehnaním iakov, študentov, pedagógov a vychovávateľov.

11. septembra sme mali Pamiatku posvätenia nášho chrámu – 72 rokov od postavenia a posvätenia.

1. okt. v evanjelickom chráme Božom vystúpenie chrámového spevokolu z Bohuslavíc, ktorý bol v Záv. Porube ako druhý hosť. Na druhý deň

2. okt. sa aj s naším spevokolom zúčastnili na Službach Božích v skanzene v Pribyline z príležitosti Poďakovania za úrody zeme, kde taktiež zaspievali niekoľko piesní. Na týchto službach Božích zvestoval Božie slovo náš brat farár Vladimír Pavlík.

8. okt. brat farár bol pozvaný jubilantmi – 50-tníkmi na obecný úrad, kde mali milú slávnosť zápisu do kroniky obce. Brat farár sa k nim prihovoral a pomodlil sa. Aj týmto spôsobom sa chcem poďakovať za pozvanie pri tejto ich slávnosti, ktoré si veľmi cením.

Predsedníctvo cirkevného zboru informuje: Slovom Božím a modlitbou si dali poehnať svoje manželstvo:

Michal Ursíny a Magda Hatiarová
Vladimír Závodný a Janka Mlynárová
Peter Jambrich a Barbora Kucková
„Čo Boh spojil, človek nerozlučuje!“

• Chrámový spevokol z Bohuslavíc, okt. 2005

• Starosta Bohuslavíc Ing. Kurt Kocian s manželkou a starosta z Poruby P. Baráni s manželkou pozorne sledovali koncert spevokolu.

• Zľava: sólistka spevokolu, uprostred dirigentka

V nádeji vzkriesenia sme sa v uplynulom období rozlúčili s týmito našimi blízkymi:

Zuzanou Mikulášovou – 86 roč.

Ing. Jánom Agnetom – 62 roč.

Ing. Jánom Baránim – 71 roč.

Zuzanou Kováčovou, r. Lešánovou – 95 r.

Jánom Konvitom – 56 roč.

Emilou Bečkovou, rod. Hološovou – 80 roč.

Jánom Kriškom – 92 roč.

Valentom Michalom – 55 roč.

Jánom Kubínom – 56 roč.

Ruženou Staroňovou, r. Mrncovou – 82 roč.

„Blahoslavení sú všetci, ktorí v Pánu umierajú!“

V uplynulom období sme krstili:

Tibora Čukana; Timeu Šingliarovú; Emmu Piatkovú; Patriciu Kriškovú; Mareka Mašu; Magdalénu Hatiarovú; Michala Ursínyho; Matúša Hollého; Mateja Kaltensteina; Alana Uličného; Ninu Kanabovú; Simonu Sabadinovú „Kto uverí a pokrstí sa, bude spasený!“

Prekrásne životné jubileum (95 rokov) oslávila v kruhu svojich najbližších členka nášho cirkevného zboru Anna Barániová, rod. Kováčová, ktorá je vzorom čestnej cnosti, manželskej statočnosti, bázne pred Hospodínom a absolútnej materinskej odovzdanosti

Niekoľko informácií o práci brata farára:

K 15. okt. bol menovaný za biskupského tajomníka VD, zároveň za spirituála – duchovného správcu Spojených evanjelických škôl v Lipt. Mikuláši. K 20. okt. 2005 bol menovaný za školského inšpektora pre štátne školy pre výučbu náboženstva.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia, dar a účasť Duchu Svätého so všetkými Vami. Amen

Predsedníctvo ev. cirkevného zboru

Nedeľa rozlúčky i privítania

Koniec školského roka býva pre iakov vždy radostný. Začínajú bezstarostné dni prázdnin. V škole ďakujú svojim vyučujúcim i vychovávateľom. A v nedeľu, 3. júla po sv. omši, ďakovali i v kaplnke. V krátkych básničkách vyjadrili vďaka za Božiu pomoc pri učení a za dary Ducha Svätého. Tie prosili o Božiu ochranu počas prázdnin.

Posledná júlová nedeľa bola nedeľou rozlúčky i privítania. Odchádzal od nás dôst. pán kaplán Martin Bakoš, ktorý vo farnosti Okolíčne vykonával kaplánsku službu jeden rok. Vystriedal ho dôst. pán kaplán Mgr. Miroslav Lettrich. Obaja pochádzajú z Tvrdošína, spolu študovali a v Spišskej Kapitule mali spolu i kňazskú vysviacku. A v našej kaplnke 31. júla spolu slúžili i sv. omšu. Správca farnosti dôst. pán Mgr. Ján Garaj poďakoval duchovnému otcovi Martinovi za všetku jeho prácu vo farnosti a obom poprial do ďalšej duchovnej služby veľa Božieho poehnanie a Božích milostí. Aj my prítomní v kaplnke sme sa pripojili k tomuto aktu slovami p. D. Bečkovej.

Mgr. M. Lettrich

V týždni od 11. do 18. septembra sa konal Tretí celoslovenský eucharistický kongres. V nedeľu 11. septembra vo všetkých katedrálach na Slovensku slúžili biskupi sv. omše s mnohými kňazmi. Na sviatok Sedembolestnej Panny Márie sa kongres konal na známych pútnických miestach. V našej Spišskej diecéze je to Levoča. Aj pútnici z našej farnosti spolu s otcom Miroslavom sa zúčastnili sv. omše na Mariánskej hore v Levoči. Svätú omšu slúžil pomocný biskup Mons. Andrej Imrich s viacerými kňazmi z diecézy. Medzi nimi bol i náš p. kaplán Miroslav Lettrich. Po sv. omši pomocný biskup posvätil dve mramorové tabule. Budú umiestnené v aleji, ktorá vedie z mesta na Mariánsku horu k bazilike. Na nich je vyznačené pomenovanie aleje po pápežovi Jánovi Pavlovi II. a jeho návšteva na tomto mieste v r. 1995. Vyvrcholenie kongresu bolo v Bratislave 17. – 18. septembra za účasti pápežského legáta kardinála Jozefa Tomku.

Aj cestou Porubských novín ďakujeme sestričke Alojzii za službu organistky v našej kaplnke. Vystriedal ju mladučky, len trinásťročné Maško Šajgalík. Svojím krásnym hlasom a hrou na varhanoch doprevádzal bohoslužobné obrady.

Hedviga Šarafinová

Pred päťdesiatimi piatimi rokmi sme v našej obci otvorili kino II. všedoborového zjazdu

Niekedy v jesenných mesiacoch si ma zavolať predseda MNV pán Vladimír Kováč a privítal ma otázkou, či by som nechcel robiť správcu kina, ktoré by chcel Štátny film otvoriť do konca roku 1949. Pravdaže som s návrhom súhlasil, pretože zo Závažnej Poruby do Liptu Mikuláša sa v tom čase chodilo len peši, či už do školy, do zamestnania, alebo do kina. A najbližšie kino bolo v Liptu Mikuláši. V tom čase však už boli v okrese kina aj v menších obciach (Smrečany, Sokolče). A tak som po súhlase riaditeľstva Učiteľskej akadémie v Liptu Mikuláši, kde som v tom čase študoval, postupne preberal zásielky Štátneho filmu a zabezpečoval inštaláciu kina. Zhotovili sme premietaciu kabínu na balkóne Kultúrneho domu, umiestnili 16 mm premietací stabilný prístroj a príslušné zariadenie, na javisku sme umiestnili premietacie plátno a už pred Vianocami technik Štátneho filmu z Bratislavy (jeho meno si už nepamätáme) po odbornej inštrukcii prvého premietача – operátora Jána Mišu, dal súhlas na uvedenie kina do prevádzky.

Prvý film „Stretnutie na Labe“ sovietskej produkcie, bol premietaný cez vianočné sviatky. Film svojím obsahom a ideovým zameraním dobre zapadol do obdobia, v ktorom sme si v Porube tradične pripomínali časové obdobie od februára do apríla 1945, keď sa naša obec ocitla na prednom okraji frontovej línie a na vlastnej koži sme pocítili krutosť vojnového diania, hrôzu zavýjania delostreleckých a mínometných striel a ich ničivé smrtonosné dôsledky, ale aj určitú beznádej a existenčnú závislosť na ľudskom pochopení tragiky vtedajších pomerov občanmi dedín vzdialených do frontu, kde sme boli evakuovaní.

V prevádzke kina sme postupne riešili viac organizačných i materiálnych technických problémov. V organizačných problémoch bolo prvoradé vyriešiť prevádzku kina tak, aby nekolidovala s časovými termínmi divadelných predstavení. Na tom sme sa s vtedy spoločne dohodli a tak rozptýlili obavy niektorých členov predtým utvoreného Divadelného ochotníckeho krúžku. Problémy sme riešili tak, aby bol „aj vlk syty i baran celý“ podľa ľudovej múdrosti. Návštevnosť kina bola veľmi dobrá a tak sa počet návštevníkov jedného predstavenia dal rozdeliť vo výkazoch do dvoch, nakoľko cez sobotu a nedeľu muselo byť odpremiatých štvoro predstavení a vo večerných hodinách v zimnom období bývali aj divadelné predstavenia. Prevádzka kina nemala teda negatívny dopad na divadelnú ochotnícku činnosť. Niekedy nám robil problém nedostatok náhradných súčiastok, hlavne projekčných lúčov, ktoré boli veľmi poruchové. Výroba v tom čase nestačila dotovať zvýšenú potrebu pri vtedajšom rozvoji kinofikácie. Keď vypovedala projekčná lampa a nemali sme rezervnú, hľadali sme pomoc u správcov okolitých kín, kde bol 16 mm premietací aparát. Pamätám sa, že sme počas rozšírenej prestávky, keď nám vypovedala projekčná lampa, išli autom do Smrečian, kde nám tamajší správca kina p. V. Devečka ochotne vtedy pomohol, či už radou, alebo pokiaľ mal, náhradnými súčiastkami.

Personálne obsadenie nebolo problémom – ochotných spolupracovníkov som mal z radov študentov, ale aj mladých ľudí z iného prostredia. Operátor – premietач bol Ján Miša, keď on z časových príčin prestal vykonávať túto činnosť, prijal som p. Jána Janáka. Uvádzачky – študentky – ženy – školy pre české povolania v Liptu Mikuláši pani Božena Il'janovská, rod. Piatková a pani Marta Il'janovská, rod. Il'janovská. Pokladnička bola moja sestra Milka. Dnes už nepamätám, kto mal na starosti upratovanie a kúrenie (sála sa vykurovala lokálne) v zimnom období. Veľmi agilným spolupracovníkom bol v tom čase ešte iak Meštianskej školy v Liptu Mikuláši, dnes už neexistujúci Vladko Majerík, ktorý pravidelne ochotne išiel na bicykli do Okolíčného (pošta v Porube nebola) na poštu pre film, prípadne i pre inú poštu kina. Ešte v ten deň sme spoločne film premietli, prípadne opravili. Dosť často sa stávalo, že sme dostali potrhané filmové kópie a bolo ich treba polepiť. Kontrola filmu pred predstavením bola povinná.

Otvorenie kina nemalo negatívny vplyv na ochotnícke divadlo, ba myslím si, že pozitívne ovplyvňovalo. V tej dobe nebola televízia, rozhlasových prijímačov bolo v obci len niekoľko. Vytvorila sa širšia možnosť kultúrneho vyžitia cez sobotné a nedeľné večery. Okrem toho i možnosť porovnávania hereckých výkonov profesionálnych hercov s ochotníkmi, čo malo tie isté nezanedbateľné vplyvy na kvalitu ochotníckeho divadla. Rozvoj televízie, elektronických informačných médií a celkový spoločensko-ekonomický vývoj vytlačili kino na okraj kultúrno-spoločenského záujmu v obci o kino, takže v posledných rokoch dochádzalo k jeho postupnej redukcii a likvidácii. To postihlo aj porubské kino, keď v šesťdesiatych rokoch ho previedol Štátny film do majetku obce a došlo aj k jeho aktuálnejšiemu premenovaniu.

Dušan Kováč, Lipt. Mikuláš

JEDNOTA DÔCHODCOV

Zlákali nás teplé pláne Jadranského mora

V polovici júna od 6. do 15. skupina 12 členov Jednoty dôchodcov sa rozhodla trošku sa povyhrievať na južnom slniečku Jadranského pobrežia mestečka Tučepi. Tešili sme sa, že z nášho studeného Liptova vyhrejdeme svoje kosti na horúcej pláni. Ono by to bolo skoro vyšlo, lebo privítanie bolo naozaj horúce. No v jedno ráno aby sme sa tak celkom nenalakošili a nevyšli z cviku liptovského počasia, nás privítalo pohorie Biokovo – (tesne nad nami) s 20 cm nádielkou snehu. Bol to fantastický pohľad a na to, že k moru bolo treba v ten deň mať so sebou hrubú bundu namiesto plaviek. Našťastie toto všetko trvalo iba dva dni, potom sa znovu vrátilo oné príslovečné jadranské slniečko. Aj o takéto zážitky môžeme byť dovoľenka bohatší. Niektorí si ju spestrili turistikou – výstupom do biokovského pohoria, iní zase výletom na miesta, ktoré v nás oživilo spomienky na film Vinetou, aj večernou plavbou na lodi. Ak je však dobrá partia, ktorá si vie piesňami a šikovným harmonikárom (neváhajúcim niesť harmoniku a k moru) spríjemniť chladnejšie dni a spoločné večery, tak sú všetky výkyvy počasia zvládnuteľné.

Pieniny – Červený Kláštor

Ak sa spoja sily, um, pravdaže aj finančné prostriedky pre dobrú vec, veríme, že vďaka to prinesie dobré výsledky.

Tak sa Miestny odbor MS, COOP Jednota spotrebné družstvo a Jednota dôchodcov v Závažnej Porube uskutočnil sa dňa 17. augusta 2005 krásny vzdelávací zájazd na Pieniny. Počasie toto leto nebolo zvlášť prajné na takéto aktivity. Nedalo sa vybrať. Ani v onen augustový deň nebolo v prarodiskách sľubné, ale šlo sa. Autobus bol plnoobsadený zážitkov chytivých mladých aj tých skôr narodených členov týchto troch organizácií. Po zabezpečení značnej zľavy na plavbu pláňami našim starostom sme v osade Majere sadali na plte. Mnohí veru s malou dušičkou. Všetky obavy sa razom rozplynuli, keď náš mladučký sprievodca začal svoje veselé rozprávanie o okolitej prírode, pozoruhodnostiach a veselé zážitky z prevážania turistov po scenérii Pieninského národného parku dolu Dunajcom popri Červenom Kláštore cez slovensko - poľskú hranicu. Popod Tri koruny (982 m) prekrásnou prírodnou scenériou sme sa v zdraví a hlavne bez dažďa doplavili až do Lesnice, kde nás pri spoločnom obede-gulášu pobavila aj goralská muzika.

Ďalšou zastávkou bol Ľubovniansky hrad. Tam si niektorí vyskúšali svoju kondičku po schodoch a do hradnej veže. Zaspomínali si na časy dávnominulé. Tí, čo menej zdatnejší navštívili blízky skanzen. Domov šiel každý spokojný obohatený novými zážitkami a dobrým pocitom, že to všetko zvládol v pohode. Spomienkami budeme ešte dlho napĺňať svoje mysle. Vyslovujeme poďakovanie všetkým, ktorí sa s nami spojili, a tak pomohli výlet uskutočniť.

• Na Dunajci

Múdrosti o práci

- Z čoho si ješ, toho sa dr.
- Usilovnosť všetko premôže.
- Kto nechce, ten nestihne.
- Ruka bez roboty, upadá do psoty.
- Kto nerád robí, tomu sú vtedy hody.
- Kde je robota, tam je i meď.
- Dobrá práca sa vypláca.

• Na Kežmarskom hrade

Chvályhodná aktivita pä•desiatnikov

ročník 1955
stretnutie 8.októbra 2005

Záva•ná Poruba: Dňa 8. októbra 2005 sa uskutočnilo tradičné stretnutie pä•desiatnikov. Tento rok malo rýdzo porubský charakter. Jubilantov, ich učiteľov i hostí, prijal v obradnej miestnosti ObcÚ starosta P. Baráni. Po gratulačných slovách nasledoval zápis do pamätnej knihy. Na stretnutí zaznela báseň M. Rúfusa Naveky záva•ná a hymnická pieseň Záva•ná Poruba moja rodná v podaní porubskej •enskej speváckej skupiny. Duchovným slovom sa prihovril aj pán farár Pavlík. Potom sa rozprávalo o osobnom i rodinnom •ivote a Poludnica zaspievala porubské piesne. Tohtoroční pä•desiatnici poslali nášmu rodákovi M. Rúfusovi pozdravný list spolu s podpismi a fotografiami z detstva i prítomnosti. Text listu i modlitbu prinášame v plnom znení. Stretnutie potvrdilo, •e porubskí pä•desiatnici sú organizačne schopní, intelektuálne talentovaní a spoločensky vyspelí ľudia.

-dm-

Miroslav Fenik, Vladimír Kubín, Ján Jambrich, Vladimír Ilanovský, Milan Mikuláš, Jaroslav Ilanovský, Daniela Urbanová, Ľubica Gábríšová, Iveta Ilanovská, Soňa Muziková, Viera Hladká, Jana Mišová, Peter Števec, Ján Niňaj, Ján Štrkolec

piaty ročník
školský rok 1965/1966

Vilém Šalák, Jan Kálík, Dušan Droppa, Jan Jambrich, Michal Mikuláš, Ivan Šalák, Vladimír Kubín, Jaroslav Ilanovský, Soňa Muziková, Ľubica Gábríšová, Iveta Ilanovská, Soňa Muziková, Peter Števec, Stanislav Kuzma, Jaroslav Ilanovský, Vladimír Ilanovský, Ján Niňaj, Miroslav Fenik, Ján Štrkolec, Vladimír Liliák

viacero učiteľov, Miroslav Vacharčík

Pane, ja neviem, čo ma čaká

Mgr. V. Pavlík

Pane, ja neviem, čo ma čaká.
Ty vieš! Ale a• dodnes
si ma chránil.
Dal si mi domov,
rozprestreté ruky
a lásku mojej mamy.
Pane, ja neviem, čo ma čaká,
ale prosím, nedovôľ,
aby z mojej duše sa vytratila vďaka
a zákon Bo•i, ktorý tam s láskou
vpišovali otec a matka.
Pane, ja neviem, čo ma čaká,
ale viem, z Tvojich rúk
dostal som všetko, čo mi treba.
Mal som si čo obliec•,
mal som chleba
i dobré slovo v pravý čas.
Pane, ja neviem, čo sa v budúcnosti
stane,
cez závoj času nevidím.
Ale ja verím,
láskavý môj Pane,
verím, •e svoje milujúce dlane
rozprestrieš ako baldachýn
nad mojím časom budúcim,
rovnako ako doteraz.

- Tvorivos• je vnútorná sila človeka, ktorá ho poháňa robi• všetko čo najlepšie po novom.
- Tvorivos• dáva •ivotu zmysel.
- Tvorivos• lieči človeka z chorôb modernej civilizácie.
- Tvorivos• je spôsob zmysluplnej sebarealizácie človeka.
- Tvorivos• je najväčšou hodnotou ka•dého jednotlivca i spoločnosti.

Vážený pán, Milan Rúfus.

Aj tohto roku sa uskutočnilo stretnutie porubských pä•desiatnikov, ktorí v rodnej obci žijú, ale prišli aj tí, ktorým život nadelil bydlisko či pôsobenie mimo svojej rodnej obce.

Táto krásna myšlienka spoločných stretnutí, z ktorej sa stala tradícia, založil „ujček Peter Staroň Kolárovi“. A tento rok je to už 36. stretnutie.

Zišli sa Porubania narodení v roku 1955 a povedali si, že na svojom stretnutí chcú čo najviac toho porubského. A tak v spomienkovom albume školských fotografií každého pä•desiatnika je uvedená aj Vaša krásna, výstižná a zmysluplná báseň „Koleda vstovníkom“.

Na slávnostnom akte v obradnej sieni obecného úradu sme si vypočuli Vašu pozdravnú báseň, prednesenú mladým recitátorským talentom; môžeme povedať, že zazneli takmer hymnické piesne o obci Závažná Poruba a našom krásnom Slovensku v podaní ženskej speváckej skupiny, za sprievodu varhán pána učiteľa, Jána Vadovického.

Pozdravenie starostu obce, pána Pavla Barániho, podpis každého z nás do pamätnej knihy, pozdravné a spomienkové slová vtedajších našich učiteľiek, pani Violy Jambrichovej, pani Hedvigy Šarajínovej a pani Miloty Vadovickej, boli vyvrcholením slávnostného aktu a určite sa v každom z nás ozvala aj tá citlivejšia strunka, ktorú možno znásobil aj pozdrav a príhovor terajšieho porubského pána farára ECAV, pána Vladimíra Pavlíka.

Pre dobrú pohodu pri slávnostnom posedení prišli medzi nás aj naši folkloristi, ktorých iste poznáte aj vďaka harmonike pána Jána Vadovického a pána Dušana Migaľa, ktorý Vás vo svojich ďalších aktivitách pravidelne pripomína občanom Vašej rodnej Závažnej Poruby.

To, že sme si dovolili použiť Vaše myšlienky pre Vašich vrstovníkov, ktoré ste vyslovili v spomenutej básni (z roku 1998) a mať čo najviac toho porubského, nás inšpirovalo k napísaniu tohto listu, ktorým Vám a Vaším najbližším, posielame úprimný a srdečný pozdrav so želaním najmä zdravia, tvorivej pohody, rodinného šťastia a pokoja.

Je našim najväčším želaním a myslíme si, že aj ostatných občanov Závažnej Poruby, aby ste čo najskôr medzi nás zavítali!

A k tomu všetkému ešte to, že Vaša prvá vydaná básnická zbierka, má vlastne náš vek, presne bude mať svojich vrstovníkov na budúci rok!

S úctou, päťdesiatroční Porubania.

V Závažnej Porube: 08. októbra 2005

DENNÍK MICHALA AGNETA Z FRONTU PRVEJ SVETOVEJ VOJNY A ZO ZAJATIA V RUSKU

Pár slov na úvod.

Denník starého otca (*1884 +1953) obsahuje približne 28 rukou husto písaných strán formátu A6. Aj keď je papier vzhľadom na čas dosť dobre zachovaný, písmo je úhladné, no dosť ťažko čitateľné. Papier je štvorčekovaný. Ide o čas nejakého poznámkového bloku bez tvrdých obalových listov. Na písanie použili viacej druhov ceruziek, čo sa dá veľmi ľahko rozoznať.

Písané je lipovským nárečím a gramatika je fonetická. Starý otec nedával bodky za vetami, neuznával odstavce.

Snažil som sa ho prepísať čo najvernejšie do súčasnej slovenčiny pri zachovaní ich spôsobu vyjadrovania. Najväčšie problémy som mal s „dekódovaním“ slangových vojenských (vtedy asi bežne používaných) termínov. Niektoré slová sa mi podarilo vylúštiť len v súvislosti s okolitým textom.

Denník zahŕňa časový úsek 27 mesiacov (4. marec 1916 - príchod na front do Haliča v Poľsku, a do 27. mája 1918, kedy pricestovali zo zajatia do iliny). Pravdepodobne počas vojny slúžili v 4. rote 67-ho pešieho pluku prešovského. Veliteľom ich roty bol Artur Kumin z Popradu.

Treba si oceniť, že mali takú pevnú vôľu viesť si pre nás v nepredstaviteľných podmienkach tento denník, celý čas ho opatrovať a doniesť ho domov. Pri tom si treba uvedomiť, že väčšina ich spolubojovníkov mala problémy nie s písaním denníka, ale s písaním vôbec.

Ing. Bohuľ Agnet, Nová 346

CHRONOLOGICKÝ PREHĽAD:

- 4. marca 1916 príchod do Galície
  - 25. marca 1916 príchod na front
  - 4. júna 1916 Ruská ofenzíva
  - 7. júna 1916 prvý boj
  - 20. júna 1916 prvé zranenie do ruky
  - 10.-11. (?) augusta 1916 druhé zranenie do členka a zajatie
  - 12. mája 1918 uznanie za invalida
  - 27. mája 1918 príchod zo zajatia do iliny
- Do Galície sme prišli 4. marca roku Páne 1916. Pri tom sme boli nakvartirovaní v jednej obci menom Veľké Sumlany. Tam sme boli po domoch rozdelení. Bolo nám tam dosť dobre spať.
- Odtiaľ sme išli na frontu 2 dni.
- Do frontu sme prišli 25. marca na Matku božiu. Počasie bolo dosť neprijemné. Sprvoti moc dažďa pršalo, aj zima bola. Keď sme prišli v tú noc bol gefekt (Gefecht-zráčka, šarvátka). Napravo od nás honvídí forrikcuali (Vorrueckzug-protiútok), čo sa skončilo s víťazstvom honvédov.

Do okolia kde my sme boli zabarákovaní sa nachodili popri rieke Stripe pri nasledujúcich dedinách Sokolov, za vodou Chatky, kus povýše hore vodou Sosna a pred našim frontom napravo, Hačavovka a naľavo Pantalika. Dade u mali Rusi svoje dekungy (Deckung-kryt). Od nášho frontu v ten čas nebolo do 4 kilometre priemer. Tade sme chodili po patrole. Hocikedy sa len tak sypali nepriateľské guľky.

My sme tuná zväčša len robili. Kopali sa stutzengrabi (Stuetzen-podopiera, Grabe - priekopa) a všeličo. My sme boli pri našej 4. kompánii piati murári zasa čo sme robili pre pánov oficerov. Boli to traja Pribilinci(?), jeden z Jakubovian a ja s nimá. Robili sme vďy, aj v nedeľu. Iba na Veľkú noc sme mali po oba dni pokoj kompánia. A mne tak vyšlo, že som mal v prvý veľkonočný deň od obeda službu, čo mi ťažko padlo, keď som si pomyslel na svoju milú domovinu, že som tak ďaleko od ních a práve sa s nima na tie veľké slávnosti nemôžem v ich spoločnosti tešiť a pri tom všetkom s nenaplneným alúdkom. Na tú Veľkú noc sme dostali obstojnú miná a pri tom aj po vyše pollitre vína, čo sme sa kaďdy trochu rozveselili, lebo tuná trúnku som nepil iadneho, iba keď sme to víno dostali.

Dakedy sme dostávali také bajtki cukríky, lekvár, aj také veci čo pre vojaka nemá iadnej ceny. Dohán sa dostával kaďdy deň, kedy ako. Dakedy pre jedného chlapa jeden paklík, dakedy pre dvoch a dakedy pre piatich. Tuná sme sa iba

fasungu radovali, lebo si človek nemôhol z inšej stránky zapatriť, keď to nedostal. Peniaze tu mali veľmi malú cenu. Keby bol chcel tak kúpiť dačo za 5 korún išiel prázdny. 1 veniec figov platili povýše 2 koruny, jeden rotek 12 krajciarov a taký chlebič ako u nás z otrubou, nemal ani naraz dobre si zajesť 35 krajciarov i to len keby bol dostal. Chlapci si zo zhnitej švábky také posušiky piekli. Ja som to u nás iaden spôsob nemôhol jesť, radšej som brucho prikrčil, lebo som sa bál, že sa mi od toho dačo stane a chlapi to tak jedli ani s mädom.

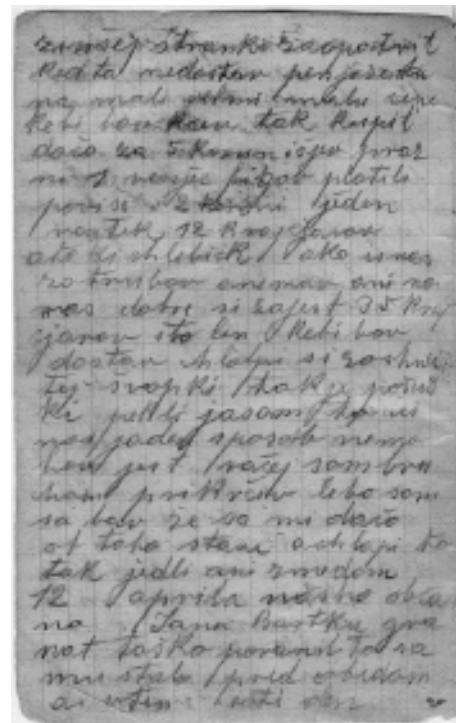
12. apríla nášho občana Jana Bartku granát ťažko poranil. To sa mu stalo pred obedom a v ten istý deň vo večerňajších hodinách aj dokonca. 13. apríla sme ho na večný odpočinok uložili. Boli sme prítomní na jeho pohrebe Ján Mikuláš a ja. Rímsko katolícky farár ho pochoval. Na peknom placi leí pri dedine Sokolov naľavo, v takom poli je tam cmíter. Vtedy tam on u piaty hrob zastal. Pekne má hrob ozdobený a veľkým kríom je označený. Ako ja bývam, na jedno sto krokov leí odo mňa. Kaďdy deň ho vidím, keď výjdeme vonka z tej zeme. Lebo sme my celkom v zemi. Na vrchu na povale jesto vyše 4 metre zeme. Tam spávame na priečach, len vďy v celom oblečení, v čom vodne, v tom aj v noci. Na to sme si u privykli. Kaďdy deň ráno o 4 hodinách sme stávali a o 6 hodine sme začínali pracovať. Hocikedy sa muselo i v noci robiť.

Prvý dar z domu som dostal 30. apríla. Tomu som sa veľmi zaradoval, lebo som sa kus obivil, čo sa mi veľmi dobre stalo, lebo sme vtedy miesto chleba cvibach (Zwieback - suchár) dostávali. Toho nebolo ani pol porcie. Dostal som všetko v celosti neporušené, za čo som veľmi povďačný mojim milým domácom, že sa o mňa obávali.

Máj mesiac sa nám len tak pomínul pri robote ako na vojne sa robilo. Roboty sme veru hodne uili, aj nocou sa dokladalo.

1. júna sme začali nové štelungy (Stellung-postavenie) kopať. To sme za jedno tri dni pri pokoji robili, ale potom nepriateľ zbadal, že sa my tam chceme uslašať, tak 4. júna začal na tie nové štelungy strieľať z kanónov. To išlo ani dáť. Tie výstrely tak padali jeden za druhým. Ich úmyslom bolo tam napravo od nás honvídsky šticpunkt (Stuetzpunkt-oporný bod) a našu poľnú štrasu (Strasse-cesta) napadnúť. Aj probovali kaďdy deň tak nad ráno okolo druhej hodiny. Ale do 9. júna sme ich vďy kopli.

Samosebou sa rozumie, že pri tom mali aj veľké straty.

7. júna ich do zajatia padlo 75 mužov a dobre vyše sto bolo mŕtvych a ranených. Nám sa predsa nestalo nič. Iba z honvídov vofaktorý spadol, aj ranený ostal.

To bol môj prvý boj oproti nepriateľovi. Za to sme dostali naša kompánia pochvalu od pána excelencia Daniela. Pri takej veľkej robote to bolo pláno, že sme mali veľmi planý kost, skoro len samú polievku a kúpiť človek nemôhol tak kde, keď nám odtiaľ nebolo slobodno do dediny ísť. Tam by sa bolo dačo kúpilo.

Potom sa nám u trochu popravil náš stav. Menej sme robili a bol lepší miná.

4. júna sa započala ruská ofenzíva. Aj u nás proboval. Šťastie mu neprialo. Cez samé Svätodušné sviatky sme veru tak robili, ako hociktorý deň robotný. Keď som si pomyslel na svoju milú domovinu, bolo mi tak veľmi ľúto, že som nie v ich milej spoločnosti v tieto veľké slávnosti, že nemôžem brať účasť medzi veriacimi v chráme božom.

20. júna som dostal do ruky zo šrapnela strajfsuš (Streifen-dotyk, Schuss-výstrel). Tak mi trochu oškútilo kožu. Keby mi bolo biťu viacej, bol by som býval šiel dade do špitála, ale chvála otcu nebeskému, že sa mi viacej neprihodilo. To mi len tak prischlo pomaly.

Potom som dostal trochu lepší plac. Mali sme tuná taký vojenský cmíter, nu potom mňa komandirovali ho riadiť. Tam mi nebolo zle. Sám som si robil ako chcel, len že mi bolo ďaleko vodu nosiť na polievanie. Ale som nerobil iadnu službu. Potom v júli 10. sme oddali honvídov ten sticpunkt (Stuetzpunkt-oporný bod), čo sme chodili naň.

Potom sa u zasa horšilo. Ani miná nebola taká, aj zasa s robotou viacej nútili a keď nerobili chlapi, tak museli execirovať. To sa nepáčilo ani jednému mužovi, lebo boli veľké úpeky, časom len tak lialo z chlapi.

Potom u tuná okolo nás trochu utíchlo. U len ako mal obyčaj lecikedy z kanónov púšťal.

Jún mesiac sa nám len tak pomínul. V júli sme u taký chýr počuli, že naše štelungy musíme nechať a že pôjdeme na druhý front, čo sa aj tak stalo, lebo sme u odišli z našich zákopov.

25. Júla a boli sme v jednej dedine menom Chatky v barákoch. Potom sme boli brigade rezerva. Tam sme boli do 6. augusta. To bolo akurátne zo soboty na nedeľu v tú noc o 12 tej hodine sme mali alarm a išli sme s celým ristungom (Ruestung-výzbroj) sme maširovali do 7 mej hodiny ráno. Potom sme dostali tam raz odpočinú, aj miná• sme tam dostali a sme čakali do 11tej hodiny. Tam potom prišli nemecké motory, tie nás pobrali 25 chlapov do jedného a to sme tak celý batalion išli.

Odtiaľ sme sa pohli bolo pol dvanásť a šli sme furt do večera do 6 hodiny. V ten prvý deň prešli s nami tie motory 136 kilometrov. Potom sme zastali v jednej dedine. V jedných barákoch sme si ka•dý po takej dlhej ceste iadali kus odpočinú, ale keď sme v najlepšom spánku boli, v noci o jednej bol alarm, zasa sme museli ďalej ís•. O fruštiku dákom nebolo ani myšlienky, len tak v mene bo•om zasa ďalej šli sme u• potom len na nohách. Prišli sme na jednu lúku okolo 11 pred obedom. Tam sme mali odpočinok do večera. Dostali sme aj miná•, aj chlieb. Potom sme zas odtiaľ v noci odišli ďalej. Zalágrovali sme sa pod takou horou. Tam sme zas boli jeden deň. Tam sme sa kus ob•ivili, lebo nás tam naša kuchyňa našla.

(pokračovanie v budúcom čísle)

Padlí v I. sv. vojne 1914 - 1918

P. .	Meno a priezvisko	Dátum smrti	Islo pluku	Miesto smrti
1.	Pavel Agnet	19.9.1920	67. peší pluk	Taliansko-Montegrupo nezvestný
2.	Adam Bartko	10.3.1915	9. honvédske pluk	Karpaty - vrch Žobrák
3.	Ján Bartko	11.4.1916	32. strelceý prápor	Hali - Sokolovo
4.	Matej Bábik	30.9.1914	67. peší pluk	Rusko - Ráva nezvestný
5.	Ján Be•ko	10.10.1916	67. peší pluk	Hali - Przemysl
6.	Michal Be•ko Hutman	5.8.1918	67. peší pluk	Rusko - nezvestný
7.	Ján Broska Vodilkin	22.11.1914	9. honvédske pluk	Po sko - Krakow
8.	Michal Broska Šnajder	13.12.1914	32. strelceý prápor	Ma arsko - Debrecín nemocnica
9.	Michal Hladký	11.10.1915	9. honvédske pluk	Hali - nezvestný
10.	Pavel Hladký	1.7.1915	9. honvédske pluk	Rusko - nezvestný
11.	Ján Hrnčiarik	maj 1917	67. peší pluk	Taliansko-Piava nezvestný
12.	Ján Ilanovský-Suchý	26.10.1915	67. peší pluk	Hali - Bobrovec
13.	Michal Ilanovský z Košútova	12.5.1915	9. honvédske pluk	Rusko-Krasník
14.	Martin Jamblich Valent	5.4.1915	67. peší pluk	Rusko - nezvestný
15.	Ján Jureč ka - Tato	17.10.1915	67. peší pluk	Hali - vov
16.	Ján Jureč ka	23.8.1917	67. peší pluk	Hali - Jaroslav - nezvestný
17.	Michal Kalmár	31.12.1918	67. peší pluk	Rusko - nezvestný
18.	Michal Král	4.1.1915	67. peší pluk	Praha - nemocnica
19.	Michal Kubín	18.9.1918	pevnostný zásobovací	Závažná Poruba
20.	Pavel Kul'havý	20.1.1916	67. peší pluk	Rusko-Trojskij (zajatecký tábor)
21.	Ján Leš•an - Cuprik	1.9.1916	67. peší pluk	Rusko - nezvestný
22.	Ján Mikuláš - Piko	16.7.1918	67. peší pluk	Prešov - nemocnica
23.	Michal Miša	9.5.1915	9. honvédske pluk	Hali - Jasko
24.	Matej Niňaj z Ulice	4.9.1915	9. honvédske pluk	Rusko - Bukovina
25.	Ján Niňaj z Ulice	1916	9. honvédske pluk	Hali -Przemysl nezvestný
26.	Martin Piatka	31.12.1920	9. honvédske pluk	Rusko - nezvestný
27.	Michal Piatka - Optiš	25.10.1914	67. peší pluk	Hali - Jaroslav
28.	Martin Piatka Košút	1917	67. peší pluk	Taliansko - Piava
29.	Alexander Puška	30.9.1916	67. peší pluk	Rusko - nezvestný
30.	Ján Revaj	24.6.1916	4. strelceý prápor	Hali - Melepeczy
31.	Michal Revaj	19.6.1918	9. honvédske pluk	Taliansko- Monteco
32.	Michal Rúfus	8.4.1915	9. honvédske pluk	Hali - Biezna
33.	Michal Šarašin-Paukovie		67. peší pluk	Závažná Poruba na následky zranení
34.	Matej Ševčík	10.5.1915	67. peší pluk	Rusko - ?
35.	Michal Ševčík	30.9.1916	68. peší pluk	Tirolsko - Rodna
36.	Ján Šiarnik-Kubánik	8.9.1914	9. honvédske pluk	Rusko - Rava
37.	Pavol Šiarnik	28.5.1915	9. honvédske pluk	Taliansko-Monte Grappa
38.	Daniel Šúlek	18.6.1916	67. peší pluk	Rusko - Kolonicze
39.	Matej Valent-Hanin	3.12.1920	67. peší pluk	Taliansko
40.	Ján Vojtko	1914	67. peší pluk	Rusko - nezvestný
41.	Michal Vongrej	1.5.1915	67. peší pluk	Rusko-Penza- emba
42.	Michal Vretenár-Kaco	1914	67. peší pluk	zajatecký tábor Rusko - nezvestný

Spomienky Miloša Leš•ana na porubské divadlo

Za mojich mladých rokov celá Poruba hrala divadlo. Nevie, v čom to bolo, •e sme sa často unavení po dvanás•hodinovej práci a ceste pešo ráno do „mesta“, ponáhľali, aby sme načas prišli na „próbu.“ Skúšky boli v•dy dopredu dohodnuté, obyčajne aj dejstvo, ktoré budeme nacvičova•. Oproti našim predchodcom sme však u• mali tú výhodu, •e po čítacích skúškach nacvičovali sme u• na javisku. V zime sme z úsporných dôvodov, lebo v sále bolo treba kúri•, dlhší čas sme nacvičovali v miestnosti Čitateľského spolku. V sále sme obyčajne v zimnýchoch stáli pri rozkúrenej peci. Na scéne boli len tí, ktorí nacvičovali niektorý výstup. Divadelné skúšky cez dlhé zimné večery mi často chýbali, lebo v tie časy nebolo doma ani rádio, o televízii ani chýru ani slychu. Do krčmy som nebol zvyknutý chodi•. My Porubania sme boli striezlivý a sporovlivý národ – a spoločnos• seberovných priateľov mi často chýbala. Neľutovali sme čas, ktorý sme na skúškach strávili, i keď tieto často trvali dlho do noci a ráno bolo treba zavčasu vstáva• a kráča• peši do roboty. Re•iséri boli nároční. Pán Rúfus nám na skúškach, hlavne pred premiérou často pripomínal: „A doneste si voľačo prejes• na „polnočnú““. Veru neraz sme končievali skúšky po polnoci.

Moja divadelná činnos• začínala vstupom do Spolku (Čít. spolok, neskoršie SEM) v šes•nástich rokoch. Pamätám, •e v divadelnej hre Ivana Stodolu „Náš pán minister“

som mal 200 „otázok“. Re•iroval ju M. Šarašin starší – od Paukov, ktorý po odchode p. Rúfusa bol zvolený za re•iséra. Kulisárom – inšpicentom bol Martin Miša a šepkárom Janko Obrcian – ten obyčajne vedel celú kni•ku naspamä•, lebo niekedy herci buď pozabúdali, alebo poplietli svoje „otázky“ a šepkár ich musel privies• na správnu „mieru“. Miško Ondrejka bol na to špecialista, ale ako dobrý herec, v•dy sa vedel vynás•, zahovori•, a za pomoci šepkára zorientoval. Z hier, kde som hral si pamätám „Smr• Ďurka Langsfelda“, Jánošíkova večera. Po vojne, keď sme sa vrátili z koncentráku sme v Svojov.... nacvičili hru z nemeckého vidieckeho prostredia „Lumpácivagabundus“. Re•iroval ju Miško Šarašin – maliar. Vybral ju mo•no preto, lebo tam vystupovali remeselníci, no a my sme u• porušili porubskú tradíciu, neboli sme murári, hodne z nás u• malo iné remeslá – ja krajčír, to som aj hral, Matej Niňaj – mäsiar, Matej Hladký – obuvník, Mišo Šarašin – maliar atď.. V jednej scéne sme sedeli v krčme a škriepili sme sa. Ja, krajčír Nitka – bol som vtedy naozaj tenký ako nitka – mal som v zlosti vylia• pivo na stól a úderom dlaňou rozčľapnú• ho na ostatných spolusediacich. Táto scéna nám na skúškach nešla, re•isér nebol spokojný. Skúšali sme ju „nasucho“ tak•e moji spolusediaci nemali „mokry“ podnet na spravodlivé rozhorčenie a hnev. Mne bolo zas do smiechu pri pomyslení, ako to bude vyzera•, keď pôjdeme „naostro“. Re•isér mi pri ka•dej skúške pripomínal „•e sa na premiére nebudeš rehotat!“ Táto scéna nám

vyšla nadmieru dobre, spolusediaci vzbíkli spravodlivým rozhorčením a mne nebolo do smiechu, keď som videl ich červené, rozhorčené tváre.

Divadlo som mal rád a v zimnom období, keď sme nacvičovali, boli „próby“ o ôsmej hodine večer. Ja som robil do siedmej a majster nás často, keď bolo viac práce zdr•al aj dlhšie. No ja som musel o siedmej zdr•al aj dlhšie. No ja som musel o siedmej „vypadnú•“, aby som stihol za hodinu prís• domov na vyšný koniec obce, kde som s rodičmi býval, niečo hodi• do úst a be•a• na skúšku. Ešte dobre, •e som mal dos• dlhé nohy a bol som tenký, ako krajčír Nitka, tak•e som vedel dobre kráča•. Majster mi v zlosti, keď som odchádzal obyčajne zasýchal: „Ty bolševik!“ Iste preto, •e som nerobil zadarmo „nadčas“ aj preto, •e sme si občas vymenili názory o sociálnych otázkach, alebo aj preto, •e mu nevoňal rozvíjajúci sa kultúrnospoločenský i•ivot v Záva•nej Porube.

Pri 90. výročí prvého divadelného predstavenia r. 1995 zapísal podľa rozhovoru Dušan Kováč.

Darinke zdravia dos•, krásne chvíle v kruhu blízkych, rados•, š•astie, spokojnos•

Zľava: D. Majeriková, P. Baráni, M. Mikulášová

Jedným z prvých gratulantov k „okruhlínám“ Dariny Majerikovej sa stal prof. Peter Nahálka z Bratislavy. Veru nezabudol. Pre nových nezabudol na starých priateľov a zavinšoval rýmovaným vinšom:

„Darinke zdravia dos•, krásne chvíle v kruhu blízkych, rados•, š•astie, spokojnos•, prídu deti z Bratislavy, zapoja sa do oslavy.“

My sme mali to š•astie, že práve v deň narodením sme navštívili jubilantku a usilovali hovoriť o jej živote a práci. Keď sme sa dostali k téme, zazvonili prví gratulanti, potom ďalší a ďalší a v dome u Majerikovej vyzeralo ako na stanici. Potvrdilo sa známe: „iba to je dom, čo radi ľudia chodia doň.“

„Pochádzam zo iaru, no v Porube •ijem u• takmer 50 rokov. Ak nám bude dopriať v budúcom roku oslávime zlatú svadbu. Zoberali sme sa v novembri roku 1956. V Smrečanoch nás sobášil pán farár Kušnier. Pripadá mi to tak, akoby to bolo včera. Ani neviem, kedy sme to všetko stihli, vychovali dvoch synov, postavili dom a u• som rov-

ných pätnás• rokov na dôchodku,“ zaspomínala oslávkyňa a dodala: „Je to tak, mlados• •ije z nádeje, človek v rokoch zo spomienok. No sú to spomienky, ktoré pripomínajú krásne okamihy, pre ktoré bolo hodno •i•.“ Poznamenávame, že celý produktívny vek pracovala v Zdroji. Nebola to práca s tovarom, ale s ľuďmi. V tomto veľkom obchodnom podniku zodpovedala za hygienu, po•iarnu ochranu a bezpečnos• pri práci. „Zdravie je skutočne tá najvyššia ľudská hodnota a treba ju chrániť. Zdraví ľudia majú tisíce prianí, chorí však iba jedno,“ krásne vyjadrila svoju •ivotnú skúsenos•. Celý •ivot robila medzi ľuďmi a tak chápeme, že aj dnes •ije s ľuďmi: pre nich a s nimi. Je známe, že u• siedmy rok vedie domácu Jednotu dôchodcov a jej vitalita a pracovné nasadenie je skutočne obdivuhodné. Oči jej zaiskrili rados•ou, keď sme •iadali popísať obsah a náplň činnosti tejto aktívnej organizácie.

„Jednotu dôchodcov v Záva•nej Porube tvorí 120 členov, z toho 18 man•elských párov. Organizáciu vedie 9 členný výbor. Pracovala som tri volebné obdobia ako predsedníčka odborovej organizácie, takže viem, čo všetko si •iada vedenie takejto veľkej skupiny ľudí. Predovšetkým ma• okolo seba ochotných, obetavých pomocníkov a pochopenie obecnej vrchnosti. Ale nič nespadne z neba zadarmo a človek sám nezmôže nič. Rozdelíme si úlohy, premyslíme program a tak to ide dookola. Čo je však najdôležitejšie: naše pondelky. Človek sa potrebuje vyzroptávať, zdôveriť, aby zabudol na starosti a choroby, o•iviť spomienkami chvíle mladosti a tak vlastne omladnúť. Čudovali by ste sa, ale

priemerná účasť „na pondelkoch“ predstavuje takmer štvrtinu z členov (28-30). Bohatšie sú navštevované spoločenské stretnutia ku dňu •ien, v mesiaci októbri, na fašiangy a podobne. Členom ponúkame i rekreácie doma i v zahraničí. Pomôžeme obci tam, kde je to potrebné: staráme sa o verejné priestranstvá na cintarí, pri pomníku, sadíme stromky, pomôžeme pri rôznych kultúrnych akciách, oslavách či výstavách. Teší nás, že sme u•itoční nielen pre svoje najbližšie okolie, ale i pre verejnos•. Pociť u•itočnosti dodáva sily a radosť z vykonanej práce, priznáva predsedníčka. Poznamenajme, že za činnosťou našej organizácie dôchodcov je skrytá veľa organizácie a riadiacej práce, veľa komunikácie s ľuďmi a to všetko dobrovoľne, bez akéhokoľvek honoráru, či odmeny. Chce to veľa voľného času. Odmenou je dobrý pocit a ten sa kúpiť nedá. „Mohli by sme však „funkcionári“ koľko chceli, keby sme nemali podporu a pomoc predovšetkým od obecného úradu a starostu P. Barániho, dobre spolupracujeme i s kultúrnou komisiou obecného zastupiteľstva, Jednotou COOP, ŠK, MO MS a jej predsedníčkou Dr. S. Barániovou, ale i s hotelom EBO Jaslovských Bohuníc, kde sa rehabilitujeme a relaxujeme. Ďakujeme všetkým, čo nám idú v ústrety,“ zdôraznila D. Majeriková. Pri sviatku vyjadrimo dve •elania: jedno jubilantke: aby ešte dlho rozdávala radosť a vracala sa jej len vďaka a uznanie a to druhé našej jednote dôchodcov: aby nepoľavila a vo svojej aktivite atraktívnym obsahom naplnila známe príslovie: „Kde sa dobre vodí, tam sa rado chodí.“

Dušan Migaľa

Zahučali hory, zahučali lesy, kde•e sa podeli naše mladé časy

Martin Agnet, narodený 1.7.1915

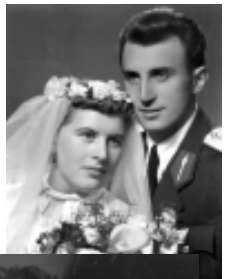
Ján Piatka, narodený 19.7.1915

Skutočne vzácneho •ivotného jubilea dosiahli v lete roku 2005 Martin Agnet a Ján Piatka. Nielenže sa narodili v jednom roku a spoločne „gľančili“ školské lavice, ale akoby zvláštnou hrou osudu stali sa ich cesty •ivota v mnohom podobné. Obidvaja sa vyučili murárskemu remeslu, začínali u súkromných firiem, potom nasledovala vojenská služba, Povstanie... Po II. svetovej vojne sa zapojili do obnovy vojnou zničeného Slovenska od severu po juh a od západu po východ. Stavali mosty, továrne, byty, občiansku vybavenosť... Neskôr sa z obidvoch stali murárskymi majstrami a týždňovky sa stali samozrejmosťou. Ako ináč, tak ako všetci v tej dobe. •eny s deťmi okolo malého hospodárstva a otca čakali a v sobotu. Podobne ako sa spomína v básni M. Rúfusa: „... mama, to bol náš chlebič ka•dodenný, otec bol sviatok.“ A ešte niečo. Aj jeden aj druhý jubilant, spolu so •ijúcimi man•elkami, deťmi a vnúčatami, oslávili zlatú i diamantovú svadbu a my sme o ich živote a práci u• písali na stránkach Porubských novín. Dnes sa tešia daru •ivota a sú vďační za každé ráno nového dňa. Jubilantom k sviatku osobne prišiel zablaho•elať i starosta P. Baráni a pracovníčky obecného úradu.

Oslávenci sa zapísali do Pamätnej knihy Z. Poruby.

ZLATÍ MAN•ELIA

•i• možno všelikde, ale hniezdo je len jedno. Má svoje tajomstvo a je v ňom nezopakovateľné. Tak to povedal básnik a presne tak to cíti človek, čo •ije päťdesiat rokov mimo rodnej obce. Lahko si teda vysvetliť rozhodnutie man•elov Čiperovcov z Pardubic osláviť výročie zlatej svadby v rodnej obci Jolany Čiperovej, rod. Bciňajovej.

Svadobná z r. 1955 a zlatá z roku 2005. Prijatie v obradnej miestnosti Obecného úradu v Záva•nej Porube

Dialóg zaľúbených

Dobré ráno. Smiem si prisadnúť? Ona a On razom sa odlepili od otvoreného okna vlaku s unisono odpoveďou, dobféé. A my, •e je u• obed a rozsypali okolo seba zvonivé guľôčky smiechu. Pekní mladí ľudia, oblečení, obutí v značkovom. Na prvý pohľad sym•a•ci. Posadili sa oproti sebe, naklonení, dotýkali sa čelami, prsty rúk poprepletané, neustále švitorili. Boli samý smiech, laškova•li navzájom.

Ona: „Niečo by som zjedla“. Vylovila z batoha banány a čokoládu, dali si raňajky a ponúkli aj mňa. Vzala som si, hoci sa mi vonkoncom nič jes• nechcelo, aby nepovedali, •e som suchár, alebo čudák, keď odmietam s rados•ou ponúkané.

Ešte si mi nepovedal, čo si robil včera. Včera? U• ani neviem, zauva•oval. No sviňa. Ty nevieš, čo si včera robil? Si normálny? Siahla mu na čelo. Nechaj, porozmýšľam. Sviňa si, sviňa. Chceš klama•. Šibnutá a čo včera robil, nepovedal. Rozcuchal jej dlhé zlatisté rovné vlasy a hneď bola strapatá striga, neskôr zúriva ropucha. Všetko však v pohode, za šantivého smiechu, a• sa ním zadúšali. Takto a podobne pokračovali v komunikácii ďalej. Ich „duchaplný“ dialóg prerušila prichádzajúca sprievodkyňa. Prosím vás, prehovoril On, mô•em si zapáli• na chodbe? To teda nemô•ete. A za ako dlhú dobu sa budete pani sprievodkyňa tadiaľto vracaa• spä•? Neopová•te sa, pochopila čo zamýšľa. Ka•dý vozeň má kupé pre fajčiarov a teda aj tento a aj pre vás. Ale ak si hneď nepofajčím, stane sa zo mňa mŕtvola. Váš problém, fajči• máte kde, odpovedala. Pofajči• si však neodíšiel. Zrejme z ohľaduplnosti, nechcel necha• milovanú nefajčiacu partnerku bez svojej ochrany. Dvíhaj sa! O chvíľu vystupujeme. Začala okolo seba zbiera• rôzne osobné drobnosti a napcháva• do ruksačika. Ty si ale odporný sebec. Svoje si zdekovala, moje nechala napospas ako „toto“ v trávě. Veselo sa rozo-

smiali. Ona kritiku prijala, hneď urobila nápravu.

Keď odchádzali, rozlúčili sa veselým dovíi a š•astnú cestu. Ďakujem, nech sa vám darí. Sú celkom fajn, a• na ten hrubozrnný slovník, vyslovovaný s ľahkos•ou, ako najsamozrejmejšiu vec na svete.

Vlak ešte ani poriadne nezastal, vyskočili z neho, On si hneď zapálil, dr•iac sa za ruky uháňali popri vlaku všetkých predbiehajúc. Určite sa ponáhľali zahna• hlad. Vyznal sa toti• predtým, •e je hladný ako divá sviňa a len čo vystúpi z vlaku, pobe•ia do staničnej reštaurácie, kde zdolá, vlastne zo•erie pra•enicu z desa• vajec. Po•iada urobi• ju na slanine a cibuli.

Zrazu hurónske čááúúú, kde sa tu berieš nosoro•ec. Nevidel som •a celé storočie. Nosoro•ec sa vracal po ročnom pôsobení zo Sýrie. No to je super, poď, pozývam •a, niečo si družneme na tvoj návrat a naše stretnutie.

Za púhych 25 minút spoločnej cesty s nimi, zoznámila som sa s bohatou škálou slovných novotvarov modernej proveniencie, vhodných v komunikácii výlučne so spriaznenými dušami.

Nu• ak vás niekto niekedy počastuje podobným zvieracím ozdobným prívlastkom a vám sa bude zda•, •e vám nadáva, nestfhajte sa hneď. Nemusi to by• v•dy pravda, •e vám nadáva. Rovnako to mô•e by• aj zaliečaním sa vám, alebo vyznaním sympatií k vám. Napokon, povie vám niekto, •e ste upečené prasa? Keď si také do ru•ovo-chrumkava upečené prasa predstavíte, to akoby vám chcel poveda•, dievča, si na zo•ratie a hneď vám mô•e by• na svete veselšie.

Akokoľvek, rozladili ma ko•uhy jedni, keď mi počmárali obraz, ktorý som si o nich pri vstupe do kupé vlaku na prvý pohľad urobila.

Marta Iľanovská,
Hlavná 159

POÉZIA

A čo je •ivot

•ivot je skladačka bez dielov,
kde chýba pár hráčov,
pár poučok, pár •ahov
pár figúrok, pár náhod,
•ivot nie je závod, ani súhra náhod,
ale postup vysporiada• sa
s chýbajúcim materiálom,
šanca vyplni• chýbajúce veci,
kroky pre tých, ktorým •ivot za to stojí,
by• ich dielom, spoluhráčom,
poličkom, novým •ahom,
figúrkou, náhodou, štartom, cieľom,
postupom, chýbajúcim materiálom.

V •ivote sú chvíle, o ktorých snívame, potom sa strácajú v minulosti a vďaka nim mŕime veci, ktoré také by• mohli, tak sa zo •ivota stáva a• prikrátka chvíľa a jediné spomienky sú tie, ktoré sa duše chytia...

Stretol som veľa krásy, príjemného i dobrá, čo ma v oceáne zla, bolesti a pokrytectva udr•alo na hladine. Naučilo tú•be •i• len tak ako mám vpísané svojou rukou do osudu, chcem len cíti•, •e nie som tým, čo iným vnáša do •ivota nuda, strach z neznámeho, chcem •i• pre ľudí vďaka tomu, •e mô•em •i• pre jedného.

V •ivote sú chvíle, o ktorých snívame, potom sa strácajú v minulosti a len strašne dúfame, •e sa raz vrátia, zakrú•ia nad nami a u• nikdy neodletia... Stretol som veľmi veľa, keď stretol som človeka, stretol som všetky tie chvíle, o ktoré sa bojím, •e raz budú spomienkami zo snov mojich priani.

Ing. Michal Iľanovský

ŠPORT

Priateľstvo

Pod týmto názvom predviedli dievčatá – juniorky z gymnastického oddielu ŠK Záva•ná Poruba pôdióvu skladbu na festivale v Nových Zámkoch. Stretlo sa tu 170 pretekárov a 26 pôdióových skladieb. Dievčatá vo svojej pôdióovke spojili tanečnosť a gymnastickú obratnosť do jedného celku. Prvá samostatná choreografia Katky Jambrichovej a Moniky Be•kovej – členiek gymnastického oddielu zaujala členov poroty a dievčatá obsadili pekné 4. miesto. S rados•ou reprezentovali náš klub aj mladšie dievčatá s pôdióovou skladbou Najlepší kamaráti. Ukázali, •e im nechýba chu• do cvičenia a snaha zlepšova• sa vo svojej pohybovej výkonnosti. Ani chladné jesenné počasie neodradilo naše gymnastky, aby ukázali ako vyui•vajú svoj voľný čas.

Dňa 14.10.2005 prezentovali na festivale mladých Present Fajn Fest svoje gymnastické zostavy, tanečno-gymnastické pohybové skladby a skoky na trampolíne. Na Námestí osloboditeľov úsmev, rados• z tanca, pohybová akrobacia našich dievčat nakoniec roztlieskala mikulášske publikum.

Iveta Be•ková

Začal sa nový školský rok

Otvárali sme ho o to radostnejšie, •e sme vkročili do vynovených priestorov. Za to chcem poďakova• obecnému úradu, našim rodičom a pracovníkom školy. Ďalšou pozitívnu zmenou je, •e sme opä• začali vyučova• ka•dý ročník v samostatnej triede. V tento školský rok je celkový počet našich •iakov 45. Do prvej triedy nastúpilo trinás• •iakov, deväti sú zo Záva•nej Poruby a štyria z Liptovského Mikuláša. Aj touto cestou ich všetkých u nás srdečne vítam. Novinkou je i povinné vyučovanie anglického jazyka v tretej triede. Okrem vyučovania sa snaíme vyplni• a spestri• aj voľný čas našich detí, a to v siedmych krú•koch, na ktoré sa deti veľmi tešia. Ich pestrú činnosť a výsledky vám radi predstavíme v priebehu školského roka.

Personálne obsadenie:

1. ročník - Mgr. Štrkolcová
2. ročník - Mgr. Blaňarová a Mgr. Bolti•iarová
3. ročník - Mgr. Buranská
4. ročník - Mgr. Juríková

ŠKD 1. oddelenie Judita Jančíová

2. oddelenie Eva Blaňarová
školsníčka p. Ševčíková

Mgr. Bolti•iarová

ŠKOLSKÉ ZRKADIELKO

„Od svojich detí sa naučíš viac než ony od teba, ony s tvojou pomocou poznávajú svet, aký u• nie je. Ty sa od nich učíš, aký je teraz a aký bude.“

Rücket

Návšteva ranča Gaburovcov

Mamina mala ma• akciu v ranči Gaburovcov vo Svaríne. Keď bolo všetko pripravené, tak jej zavolať, •e to rušia. Išli sme to skúsi• za nich. Zavolať sme svojich veľkých i malých kamarátov. Objednali sme si dva kone na hodinu. Veľmi sa nám páčilo, tak sme si priobjednali ešte jednu hodinu. Keď sme dojazdili, dali sme si nanuk a rodičia kávu. Hneď ako sme dojedli, zajazdili sme si tú hodinu na koni a išli sme domov.

Martina Kozáková, 4. ročník

Bolo to cez prázdniny. V krásny slnečný deň som sa vybral s kamarátom na kúpalisko. Celý deň sme sa kúpali a špliechali. Tento deň bol krásny.

Eubko Tkáč, 2. ročník

Šialené prázdniny

Ockov kamarát mal 40 rokov. Sice býval v •iline, ale chatu mal v Ke•marku. Vybrali sme sa k nemu. Zo začiatku sa mi tam nepáčilo, ale potom bola zábava. Mala som tam aj dvoch kamarátov. Volali sa Kristínka a Tomáško. Ujo Miloš tam mal štvorkolky. Bola na tom veľká sranda. Prvú jazdu som išla s ockom. Trošku som sa bála, lebo ocko išiel na štvorkolke prvý krát. Bola tam aj rovinka pre deti. Ja som radšej nešoférovala, lebo som sa bála, •e sa prevrátime. Ocko povedal maminke, •e to bola veľká bomba. Keď bol večer, ujo Miloš zobral gitaru a začal hra• šialené pesničky. Všetci sme sa smiali. Ja som sa opýtala maminky, či tu budeme aj spa•. Maminka povedala, •e áno. Keď sme ráno o 8.00 hod. vstali, umyli sme sa a keď sme sa so všetkými rozlúčili, išli sme domov. Všetci sa stretne u nás na ly•ovačke. U• sa teším! Bol to jeden z najkrajších prázdninových dní.

Silvia Málíková, 4. ročník

Najzaujímavejšie prázdniny

Cez prázdniny som bola pri starej mame, kde som za•ila mnoho zá•itkov. Kúpala som sa v bazéne, chodila na prechádzky a skoro ka•dý deň na hubách. Keď som prišla domov od starej mamy, išla som do Aquaparku. Hneď, keď sme tam prišli spýtala som sa maminy, •e či mô•em ís• na niektorý tobogán. Mamina mi dovolila. Po prvom šmýkaní som sa musela ís• osuši•. Po osušení sme išli do 30o C vody. Ešte som sa vozila na farebnom vláčiku. Ocino ma pofotil a šli sme domov. Na tieto prázdniny nikdy nezabudnem.

Simona Kurajdová, 4. ročník

Prázdniny

Cez prázdniny som bola v noci na Oravskom hrade. Na začiatok nás privítala je•ibaba. Neskôr sme stretli ľudí v kapucniach, ktorým sme nevideli do tváre a niesli mŕtvolu. Stretli sme aj rytierov, ktorí sa bili s mečmi. Boli tam aj kráľovské postele aj čertík, ktorý hľadal niekoho, aby si ho uvaril na večeru. Boli sme aj v ZOO v Bojniciach. Videli sme tam všelijaké zvieratá: medvede, opice, vtáky, tigre a mnoho iných. Navštívili sme aj Bojnický zámok. Z Bojníc sme sa išli plavi• pl•ou riekou Dunajec. Po pravej strane rieky bolo Slovensko a po ľavej Poľsko. Výlet bol pekný, veľmi sa mi páčilo.

Svetlana Mudroňová, 4. ročník

Školský výlet

Keď sme boli v Chorvátsku, tak sme sa boli ka•dý deň kúpa• v mori. Bývali sme v starom penzióne. Bolo nám veľmi dobre. Mali sme aj nočné kúpanie.

Hanka Leš•anová, 3. ročník

Chorvátsko

Na začiatku prázdnin sme boli v Chorvátsku. Cesta trvala jeden deň. Keď sme tam prišli, ubytovali sme sa v hoteli. Ka•dý deň sme chodili do mora a 2 krát denne. Boli sme v Crikvenici a na Krku. V Jadranove bola veľmi dobrá zmrzlina. Najviac sa mi páčila loď, ktorou sme sa plavili na Krk.

Michal Agnet, 3. ročník

Výlet do Ru•omberka

V Mikuláši nás čakala sesternica na stanici. Potom sme nastúpili na vlak. Na vlaku sme prešli celý Mikuláš, Tatralandiu a videli sme aj Liptovskú Maru. A konečne sme boli v Ru•omberku. Najprv sme išli pozrie• kostol a iné pamiatky. Išli sme aj na trh a popozerali sme aj obchody. Na vlak sme odchádzali smutní, lebo sa nám výlet páčil.

Katarína Agnetová, 3. ročník

Moje prázdniny v Nemecku

Moja cesta sa začala. V piatok 25.7.05 poobede o 14.00 hod. sme vyrazili do Bratislavy, nášho hlavného mesta. Cestovali sme 5 hodín. Keď sme tam dorazili, išli sme k mojej tete a ujovi. Ráno o 3.00 hod. som išla na letisko, lebo o dve hodiny pred odletom som musela by• na letisku. O 5.30 hod. som odletela. Keď som prišla do Nemecka, čakali ma teta s ujom. O tý•deň neskôr sme na moje narodeniny išli do Holiday parku. Bolo tam super. Bola som na vodných dráhach, v strašidelnom hrade, na balónoch a iných zaujímavých atrakciách.

Nikola Madarásová, 4. ročník

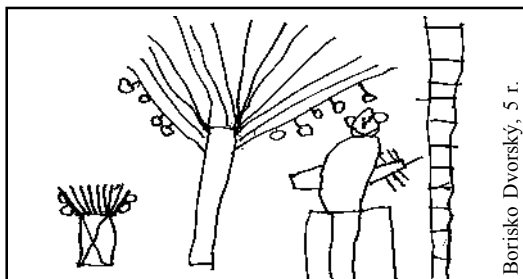
Cvičenie

Bolo to cez prázdniny v krásny slnečný deň. S mamou, s ocom a sestrou sme išli na hrad. Pozerali sme si obrázky, kráľovskú posteľ a zbrane. Výlet sa mi veľmi páčil.

Monika Mudroňová, 2. ročník

Galéria škôlkárov

Keď maliar namaluje obrázok, čo s ním? No predsa na výstavu, aby ho všetci videli. Výstava obrazov sa volá galéria. Túto galériu vytvorili škôlkári.

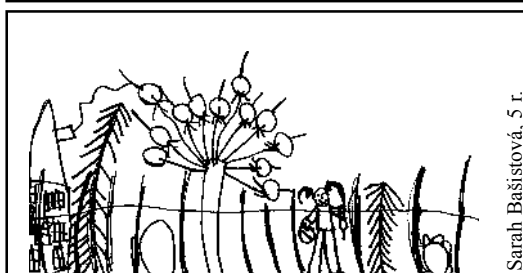
Borisko Dvorský, 5 r.

Michalka Macková, 5 r.

Lukaško Mikuš, 6 r.

Sarah Bašistová, 5 r.

Porubské noviny vydáva Obec Závavná Poruba, redakcia Obecný úrad, Hlavná 135, č. tel.: 5547175. Šéfredaktor: Dr. Dušan Migal'a. Redakčná rada: Pavel Baráni, Ing. Vladimír Broska, Anna Mikulášová. Ilustrácie: Jan Šmeringai. Fotografie: Dr. Dušan Migal'a, E-mail: obeczav@stonline.sk. Tlač: TYPRESS s.r.o., Ul. J. •uffu 5, Liptovský Mikuláš. Vychádzajú ka•dé tri mesiace. Povoľené Okresným úradom v Lipt. Mikuláši 06/1995.